

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/167/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010183
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010183.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti odsúdenému M. A. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 4 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 21.januára 2016 prejednal sťažnosť odsúdeného M. proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 23.júla 2015, sp. zn. 2Nt/6/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného M. A. z a m i
e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 23.júla 2015, sp. zn. 2Nt/6/2015, podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného M. A. na povolenie obnovy konania v trestnej veci, v ktorej bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 18.novembra 2014, sp. zn. 2T/95/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.januára 2015, sp. zn. 3To/93/2014, uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. a/ Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 4 Tr. zák. a odsúdený podľa § 360 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že nezistil dôvody pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., pretože nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený M. A. sťažnosť, ktorú však do konania neverejného zasadnutia súdu druhého stupňa podrobnejšie neodôvodnil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 10. novembra 2015, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 21.januára 2016 podľa § 192 ods.1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného M. A. nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval na verejnom zasadnutí v súlade so zákonom (§ 291 až 298 Tr. por.) a správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods.1 Tr.por. mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku. Z ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. totiž vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť, okrem iného, iné rozhodnutie o vine. V

konaní o povolení obnovy nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade o vine. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keby sa súd s nimi v pôvodnom rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania. V posudzovanom prípade je z obsahu spisu dostatočne zrejmé, že odsúdený M. A. vytýkal napadnutému rozsudku procesné pochybenia, ktorého sa mal podľa jeho názoru súd prvého stupňa v pôvodnom konaní pred jeho vyhlásením dopustiť, keď pritom však ani v pôvodnom konaní v podstate spáchanie skutku nenamietal a namietal iba závery znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva - psychiatrie. Okresný i krajský súd sa návrhmi odsúdeného dôsledne zaoberali, avšak vzhľadom na vo veci vykonané dôkazy - predovšetkým aj na podklade opätovného podrobného vypočutia uvedených znalcov na hlavnom pojednávaní 18. novembra 2014 po tom, čo bol pôvodný odcudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/74/2014 zo dňa 16. októbra 2014 zrušený práve z dôvodov potreby opätovného vypočutia znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie k ich pôvodnému znaleckému posudku, návrhy odsúdeného na opätovné vykonanie dôkazov v uvedenom smere neakceptovali a v odôvodnení rozhodnutí sa s nimi vysporiadali. Z hľadiska vyššie naznačených záverov preto odsúdeným M. A. namietané údajné nezákonné postupy nemožno v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. považovať za skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a odôvodňujúce povolenie obnovy konania. Za nové skutočnosti ani dôkazy spĺňajúce zákonom stanovené podmienky pre povolenie obnovy konania nemožno považovať tvrdenia odsúdeného, že podľa jeho názoru okresný súd vykonal mnoho nezákonných chýb, s ktorými už oboznámil medzinárodný trestný súd v Hágoch (zrejme v Haagu) a svoje sťažnosti bude posilať aj Európskemu súdu pre ľudské práva, kde bude žiadať odškodné vo vysokej výške, rovnako ani jeho námietky vo vzťahu k dôkazom vykonaným v pôvodnom konaní, k postupu súdu, k hodnoteniu vykonaných dôkazom súdom a k správnosti rozhodnutí okresného a krajského súdu v pôvodnom konaní. Ako správne poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, tieto tvrdenia odsúdeného M. A., jeho námietky i návrhy boli v pôvodnom konaní nielen známe, ale okresný i krajský súd sa s nimi zaoberali a vzhľadom na vo veci vykonané dôkazy jeho tvrdeniam neuverili a jeho návrhy neakceptovali. Nejde teda o nové dôkazy, súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení s inými skutočnosťami a dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste, než aké je uvedené v pôvodnom odsudzujúcom rozsudku. Pokiaľ odsúdený žiadal prehodnotiť správnosť právoplatného odsudzujúceho rozsudku vo výrokoch o jeho vine a treste i správnosť konania, ktoré mu predchádzalo, okresný súd v napadnutom uznesení správne zdôraznil, že v konaní o povolenie obnovy nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme a či sú také závažné, že by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi mohli odôvodniť zmenu výrokov o vine a treste. V danom prípade tomu tak nie je, preto okresný súd správne rozhodol, keď návrh odsúdeného ako nedôvodný zamietol. Krajský súd, keďže sa so závermi okresného súdu stotožnil, nepovažoval námietky odsúdeného uvedené v jeho sťažnosti za dôvodné.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody nepovažoval sťažnosť odsúdeného M. A. za dôvodnú, preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.